

¹Ezért tehát még jobban kell figyelniünk a hallottakra, hogy valamiképpen el ne sodródjunk. ²Mert ha az angyalok által hirdetett ige olyan erős volt, hogy minden törvényszegés és engedetlenség megkapta igazságos büntetését, ³akkor hogyan menekülünk meg mi, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel, amelyet az Úr hirdetett először. Azok pedig, akik hallották, megerősítették ezt számunkra, ⁴Isten pedig velük együtt tett bizonyosságot jelekkel és csodákkal, sokféle erővel és a Szentlélek ajándékaival, amelyeket akarata szerint osztott szét.

Kedves Testvéreim!

Mennyi az idő? Ha ezt a kérdést teszik fel manapság, akkor az ember ránéz a karján lévő órára, esetleg előveszi a telefonját, és egészen pontosan meg tudja mondani, hogy hány óra, hány perc van. Persze nem volt ez mindig így, hiszen az idő pontos meghatározására szolgáló szerkezeteket csupán 300 évvel ezelőtt kezdtek elterjedni, akkor sem engedhette meg magának mindenki.

Persze korábban is mérték az időt valamilyen formában, hiszen már az ókori Egyiptomban is használtak napórát, vízórát. A középkorban elterjedt volt a homokóra. Az ember már régóta az időhöz köti magát, de talán napjainkban a leginkább, amikor minden másodperc számít. Az idő szorításában élünk, és ez azt is jelenti, hogy mindig rohanunk. Általában mások idejéhez igazítjuk a hétköznapijainkat. Kötnek, köteleznek bennünket az idők. Határidőink vannak, oda kell érnünk az orvoshoz, a hivatalba, a vendégségbe. Néha azért adódik lehetőség arra, hogy félretegyük az óráinkat, és egy kicsit lassítsunk. A böjt előtti időszak figyelmeztet, ideje kicsit lassítani. Adjunk időt magunknak, illetve adjunk időt Istennek is, sőt állítsuk be a lelki óráinkat, mert a nélkül eltévedünk.

Óra nélkül eltéved az ember. Legalábbis az 1700-as években egy olyan probléma ütötte fel a fejét, amely addig is gondot jelentett ugyan, de ekkorra vált megoldandó feladattá. Ez pedig a tengeri hajózásban a hajó helyzetének pontos meghatározása volt. Azért volt ez fontos kérdés, mert aki ebben a korban a tengert uralta, az a világot uralta. de a tenger veszélyes hely volt, ha nem tudták jól meghatározni, hogy hol is van a hajó. A nap és a csillagok állásából megközelítő pontosságot tudtak elérni, viszont pl. 1707-ben a Brit királyi flotta 4 hajója futott zátonyra, mert eltévedtek, 1550 tengerész veszett oda. Az eltévedés oka pedig, hogy bár a szélességi fokokat viszonylag könnyen és pontosan meg tudták határozni, de a hosszúságit nem. És innentől életbevágó kérdéssé vált a tengeren a pontos idő meghatározása, hiszen a hosszúsági fok meghatározásának egyetlen biztos módszere volt ebben az időben: ha a hajón van egy pontos óra, amivel meg tudják mondani, hogy a kikötőben mikor van dél, akkor a nap deleléséből ki tudják számítani, hogy mennyi az eltérés, az eltérésből pedig a hosszúsági fokot, 4 perc eltérés jelent 1 fokot. A probléma egy olyan óra megalkotása volt, amellyel a tengeren is elég pontosan tudják az időt mérni, és a mérete is elég kicsi ahhoz, hogy használható legyen akár a viharos tengeren is.

A probléma kiküszöblése egyben azt is jelentette, hogy egyre pontosabbak és egyre kisebbek lettek az órák.

Mai ígékben a zsidó levél szerzője azt írja:

¹Ezért tehát még jobban kell figyelniünk a hallottakra, hogy valamiképpen el ne sodródjunk.

A zsidókhöz írt levél a keresztyénség harmadik generációjának íródott. Jézus tanítványai voltak az első generáció tagjai, akik többnyire szóban, néhányan aztán írásban is továbbadták azokat a történeteket amelyeket átéltek Isten egyszülött fiának közelében. Továbbadták mindazt a tanítást, amellyel Jézus Isten országáról tett bizonyosságot. És továbbadták a megváltás örömhírét, az evangéliumot, hogy „úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta, hogy aki hisz benne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Az idő telt, és az apostolokat kivégezték, elmúlt az első generáció. De az üzenet tovább élt, és most azokon volt a sor, akik tőlük hallották a jó hírt, akik az apostolokon keresztül éltek át életük megfordulását, az Isten ígéjének igazságát, hogy ők is továbbadják az utánuk jövőknek. A zsidó levél ennek az átadásnak a kézzel fogható bizonyítéka. Nagyjából úgy kell elképzelni, mint egy kísérőlevelet, hiszen az evangéliumi leírások, a Jézusról szóló történetek, a tőle jövő tanítás, a keresztről szóló beszéd mind-mind ott le voltak már jegyezve. Csak a lelkesedés tört meg, akkor, amikor egyrészt üldöztetést szenvedtek, másrészt pedig ún. júdaizálók kezdek el tanítani. Talán az üldöztetést értjük, a Római Birodalom nem nézte jó szemmel a keresztyének vallásának rohamos terjedését. Az üldözések sokakat eltántorítottak. De kik voltak a júdaizálók? A keresztyénségen belül leginkább a zsidó származásúak körében felmerült, hogy ez az egész Jézus ügy egy mozgalom csupán, amely már elerőtlenedett, térjünk vissza a zsidóság szokásaihoz, hagyományaihoz, majd ez az egész Jézus ügy is valahogy a részévé válik a szent hagyományoknak.

A zsidó levél tulajdonképpen egy prédikáció, amelyben igyekeztek helyre tenni a dolgokat.

A levél így kezdődik:

¹Miután régen sokszor és sokféleképpen szólt Isten az atyákhoz a próféták által, ²ezekben a végső időkben a Fiú által szólt hozzánk, akit örökösévé tett mindennek, aki által a világot teremtette. ³Ő Isten dicsőségének a kisugárzása és lényének képmása, aki hatalmas szavával hordozza a mindenséget, aki miután minket bűneinktől megtisztított, a mennyei Felség jobbjára ült. ⁴Annnyival feljebbvaló az angyaloknál, amennyivel különb nevet örökölt náluk.

Tehát rögtön az elején tisztázza az igehirdető, hogy Jézus nem egy próféta, sőt még az angyalok dicsőségénél is nagyobb, azoknak is felette áll. Ezt ki is fejt, majd folytatja mai alapigénk soraival: ¹Ezért tehát még jobban kell figyelniük a hallottakra, hogy valamiképpen el ne sodródjunk. ²Mert ha az angyalok által hirdetett ige olyan erős volt, hogy minden törvényszegés és engedetlenség megkapta igazságos büntetését, ³akkor hogyan menekülünk meg mi, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel, amelyet az Úr hirdetett először.

Rögtön a problémára tér, a dolgok közepébe vág, és ezzel azt hiszem minket is elgondolkodásra készítet. Minket keresztyéneket figyelmeztet. Könnyű elsodródni a viharos tengeren, ha nem figyelünk oda a hosszúsági fokra. Ha nem ahhoz igazítjuk az életünket, ha csupán megelégszünk a szélességi fok nyújtotta iránymutatással.

Mit értek szélességi fokon? Azt amit az emberek általában megismerhetnek Istenből. Ahogyan Pál fogalmazza ezt meg a Római levélben: *Ami ugyanis nem látható belőle (Istenből): az ő örök hatalma és istensége, az a világ teremtésétől fogva alkotásainak értelmes vizsgálata révén meglátható.* Tehát aki körülnéz ebben a világban megláthatja az Isten munkáját. Mert amikor meglátom a földből előbújó virágokat, akkor már tudom, hogy itt a tavasz, és ilyenkor talán érzem, hogy bár én semmit nem tettem, valami mégis előhívta az életet. Nem véletlen az, hogy ránézve a hóvirágra felderül a lelkünk, jobb lesz a kedvünk, talán mi is elő-előbújunk a kis virággal együtt.

Ez a szélességi fok. Minden ember megtapasztalja valamilyen formában az Istent. Ezek a formák nem mindig tévesek, de az igazi irányt még nem adják meg. Attól, hogy megismerem Istent az ő alkotásaiban, vagy felismerem őt saját életemnek folyásában, még nem jelenti azt, hogy nem tévedtem el. Lehet, hogy nagyon is rossz úton járok.

De Isten a szélességi fok mellé a hosszúsági fokot is adta, amikor elküldte egyszülött fiát, Jézus Krisztust ebbe a világba. Ő a viszonyítási pont, őt kell keresnünk, ahhoz, hogy ne tévedjünk el. *hogyan menekülünk meg mi, ha nem törődünk ilyen nagy üdvösséggel, amelyet az Úr hirdetett először.* – teszi fel a kérdést a Zsid. szerzője.

Testvérem törödsz-e az üdvösséggel? Fontos-e számodra? Jézus nem azért jött, hogy megmutassa, hogy milyen jó ember lehetsz, nem azért jött békességet hozzon, hanem azért jött, hogy elkészítse az üdvösség, a megváltás útját.

Azért, hogy a te életed hajója partot érjen, hogy hazatalálj.

Ehhez pedig kapunk egy elég pontos órát, amivel a mi életünk hajóját elirányíthatjuk. Erről beszél a zsidókhöz írt levél szerzője, amikor azt mondja: *Azok pedig, akik hallották, megerősítették ezt számunkra, ⁴Isten pedig velük együtt tett bizonyosságot jelekkel és csodákkal...*

Nekünk is fennmaradt ez a bizonyágtétel, hiszen, ahogy említettem már az első generáció tagjai lejegyezték. Ez az az óra, a Szentírás üzenete, amelyhez igazíthatod az életedet.

A héten egyházunkban újra elkezdődött az 1% kampányra való felkészülés, és nekem újra eszembe juttatta, amit évről évre elmondok, de mai igénkhez szorosan kapcsolódik. Az adó egy százaléka fotos az egyháznak, az időd 1%-a meg még annál is fontosabb neked. Egy napod 1%-a, 14,4 perc, vajon van-e ennyi időd Istenre, arra, hogy az ő szavát hallgasd, hogy az ő igéjét olvasd?

Azután a heti 1%-ot is érdemes számításba venni. Ez 100 perc. 1 óra 40 perc. Épp egy vasárnapi istentisztelet ideje. Azután tovább is mehetünk, egy hónapban 7 óra, abból épp kijönne a bibliaórák ideje, és az éves 1%-ból pedig akár egy gyülekezeti hétvége is, egy kirándulással.

És akkor még mindig csak 1%-ról beszélünk. Van-e időd Istenre? Böjtelő időszak van. Az oltár előtti igében a magvető példázatát hallottuk. Adja Isten, hogy halló fülekre és nyitott szívekre találjon az Ő igéje, hogy el ne tévedjünk, el ne sodródjunk ezen a viharos tengeren amelyet életnek neveznek, de amely csupán az igazi életre való utat jelenti.